

EDELÉNY VÁROSI ÖNKORMÁNYZAT
KÉPVISELŐ-TESTÜLETE
2009. október 23-án megtartott ünnepi ülésének

a/ Tárgysorozata

b/ Jegyzőkönyve

T Á R G Y S O R O Z A T

1./ Önkormányzati elismerések átadása.

E d e l é n y, 2009. október 23.

Dr.Csiszár Miklós
címzetes főjegyző

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Készült: Edelény Városi Önkormányzat Képviselő-testületének 2009. október 23-án megtartott ünnepi ülésén.

Jelen vannak: Molnár Oszkár polgármester, Baricska Jánosné, Bartók Jánosné, Borza Bertalan, Csabai Gyula, Dr.Daher Pierre, Görgei Gyula, Hernádi Attiláné, Kiss András, Lázár István, Magyar Árpádné, Molnár Zoltán, Nagy Béláné, Németh András alpolgármester, Szatmáriné Molnár Éva, Vattay Béla, Varga Ferenc, Vágó Tibor képviselők

Tanácskozási joggal jelen volt: Dr.Csiszár Miklós címzetes főjegyző
Száz Attiláné Pénzügyi Osztály vezetője
Farkas László osztályvezető
Ambrusics Tibor Igazgatási és Szociális
Osztály, Okmányiroda vezetője

A Himnusz elhangzását követően az ünnepi ülés konferálására felkért **Vincze Bianka**, az Edelény Televízió főszerkesztője köszönti az 1956. évi forradalom és szabadságharc emlékére tartott ünnepi képviselő-testületi ülés résztvevőit. Külön köszönti azokat, akik a mai napon a város elismerésében részesülnek.

Ezt követően Molnár Oszkár polgármester megnyitja az ünnepi ülést.

Vincze Binaka, az Edelény Televízió főszerkesztője elmondja, hogy a képviselő-testület minden év október 23-án kitüntetésben részesíti azokat, akik kiemelkedő tevékenységükkel járultak hozzá a város fejlődéséhez.

Az elismerő címek adományozásáról szóló rendelet értelmében Pro Urbe Edelény emlékplakett azoknak a személyeknek és közösségeknek adható, akik

- a város arculatának alakításában, a város fejlesztésében kiemelkedő tevékenységet folytattak,
- a város közművelődési, irodalmi, művészeti életében jelentős szerepet tölthettek be magas színvonalú tevékenységükkel,
- elméleti és gyakorlati munkájukkal a város nevelési-oktatási fejlesztéséhez hozzájárultak,
- a város testnevelési és sportmozgalmában élen jártak,
- más városokkal vagy külfölddel a kapcsolatok kiépítését és formálását elősegítették,
- életművükkel, tevékenységükkel Edelény városnak hírnevet szereztek.

A díj több, de legalább 5 éven át végzett tevékenység elismeréseként adható, továbbá annak, aki nagy értéket (legalább 1.000.000.- Ft összegűt) adományoz a város részére.

Stein Éva 1995-ben elszenvedett balesete óta kerekesszékekben él. 1997-ben belépett a kazincbarcikai Mozgássérültek Egyesületébe, amely még abban az évben a vezetősége tagjai sorába választotta.

Mivel Edelény városban nem működött még a mozgássérültek helyi képviselete, képzésekre járt, majd 2002-ben vezetésével megalakult a mozgássérültek edelényi csoportja, amelyet anyagi ellenszolgáltatás nélkül azóta is irányít. A szűkös anyagi lehetőségek miatt heti két alkalommal saját lakásán tart fogadóórát sorstársai részére. Jó kapcsolatot épített ki a város és a környező települések önkormányzataival, elősegítve a mozgássérültek ügyét, például az akadálymentesítés terén. Segítségével évente száz mozgássérült ember jut akadálymentesítési, fogyatékosági és telefon támogatáshoz, gyógyászati segédeszközökhöz, üdülési csekkhez és felvilágosításhoz ezek ügyintézésében. Mozcássérültként is teljes életet él. Balesete ellenére is 14 éven át folytatta szülői munkaközösség vezetői tevékenységét gyermekei óvodájában, iskolájában. Ez idő alatt segédkezett ünnepi műsorok betanításában, rendezvények, tanulmányi kirándulások szervezésében. 2005 óta tagja a Magyar Para Jet Ski Szövetségnek, országos kupaversenyen slalom lady kategóriában 10. helyezést szerzett. Stein Évát a városért kifejtett több éven át végzett áldozatos tevékenysége elismeréseként Pro Urbe Edelény emléklapett kitüntetésben részesíti a képviselő-testület.

Polgármester a kitüntetést átadja Stein Évának.

Vincze Binaka, az Edelény Televízió főszerkesztője elmondja, hogy az elismerő címek adományozásáról szóló rendelet értelmében Edelény díszpolgára oklevél, emléklapett azoknak a magyar és külföldi állampolgároknak adható, akik

- a város arculatának alakításában, a város fejlesztésében kiemelkedő tevékenységet folytattak,
- a város közművelődési, irodalmi, művészeti életében jelentős szerepet töltek be magas színvonalú tevékenységükkel,
- elméleti és gyakorlati munkájukkal a város nevelési-oktatási fejlesztéséhez hozzájárultak,
- a város testnevelési és sportmozgalmában élen jártak,
- más városokkal vagy külfölddel a kapcsolatok kiépítését és formálását elősegítették,
- életművével, tevékenységével Edelény városnak hírnevet szerzett.

Dr. Berkő Péter 1944-ben született Egerben. Köztisztviselőként álló szüleivel 18 éven át, 1945-től 1963-ig élt városunkban. Itt végezte az általános iskolát. Sárospataki gimnáziumi tanulmányait követően 1 éven át az Edelényi Bányászban dolgozott. A Debreceni Orvostudományi Egyetemen szerzett általános orvosi diplomát. Orvosi pályafutását 1969-ben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórházban kezdte. Szülészet-nőgyógyászatból 1973-ban szakvizsgázott. A Magyar Tudományos Akadémián 1992-ben védte meg kandidátusi disszertációját. 9 éven át a miskolci Semmelweis Kórház, 1997-től 12 éven át a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórház és Egyetemi Oktató Kórház szülészet-nőgyógyászati osztályát vezette. Megyei Kórházi kinevezését követően jelentősen fejlesztette a nőgyógyászati endoszkópos sebészetet, új eljárásaként honosította meg a radikális nőgyógyászati ráksebszeti műtéteket.

Ennek nyomán a Megyei Kórház Szülészeti-Nőgyógyászati Osztálya az ország egyik legelismertebb nőgyógyászati ráksebészeti központjává vált. Vezetésével korábban a Semmelweis Kórház, majd a Megyei Kórház Szülészeti Osztálya (utóbbi 2 ízben) is elnyerte a WHO és az UNICEF „Bababarát Kórház” kitüntető címet. Kollégáival együttesen teremtette meg a korszerű szülészeti ellátást a megelőzés, biztonságosság, természetesség és családközpontúság négyes egységének kialakításával. Stockholmi tapasztalataira építve a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórházban megszervezte a Klimax-Oszteoporózis Ambulanciát, amelyet Regionális Osteoporózis Centrum rangra emelt. Kezdeményezésére nyílt meg 2004-ben a Megyei Kórházban a világhírű Kaáli Intézet nevű Meddőségi Centrum.

Az akkori miniszterelnök 2002-ben főiskolai tanárrá nevezte ki a Miskolci Egyetem Egészségügyi Karára. 60 tudományos közlemény, 337 tudományos előadás, 8 könyvfejezet, 3 főiskolai jegyzet és több tudományos kiadvány szerzője. Még ebben az évben megjelenik a „Szülők kézikönyve” című, a leendő szülők számára írt szakkönyve, amelyet a hazai megjelenés után Indiában és Kínában is kiadnak majd. Tudományos érdeklődése többirányú, ennek központjában a magzatok és újszülöttek testi fejlettségi és tápláltsági zavarainak, az ún. retardáció okainak tanulmányozása áll. Ebből a célból egy, távoli országokban is nagy érdeklődést kiváltó új vizsgálómódszert (az ún. MDN-rendszert) dolgozott ki, amely nemzetközi összehasonlító vizsgálatokhoz is kiválóan alkalmazható. Módszerét ismertetve meghívott előadóként több külföldi tanulmányúton vett részt, rangos egyetemi klinikák vendége volt Európa és a világ számos országában. 8 Európa-kongresszuson és 9 Világkongresszuson tartott angol nyelvű előadásokat. Világkongresszusi előadást tartott Montreálban, Kyotóban, Sydneyben, Santiágo de Chilében, Buenos Airesben, a Fülöp-szigetek fővárosában Manilában, legutóbb pedig a malayziai Kuala Lumpurban, majd Teheránban.

Megyei szakfelügyelő főorvos, hosszú ideje tagja a Szülészeti és Nőgyógyászati Szakmai Kollégiumnak és a Magyar Nőorvos Társaság Elnökségének. 2008-tól a Magyar Nőorvosok Lapjának felelős szerkesztője. Alapelve, hogy jó orvos csak jó ember lehet. Elképzelései szerint a gyógyító munka sikerének és a betegek elégedettségének alapvető feltétele, a betegeket és hozzátartozóikat is elismerésre készítető, szakmailag korrekt és emberséges gyógyítás és ápolás. Munkásságával mindvégig ennek megvalósítására törekedett.

Berkő tanár úr érzelmileg ma is erősen kötődik gyermekkori éveinek városához, Edelényhez. A megye és a régió szülészeti-nőgyógyászati ellátása érdekében kifejtett 4 évtizedes kiemelkedő orvosi tevékenysége, magas szintű szakmai munkája elismerésként, - amellyel Edelény jó hírét is öregbítette, - részesíti dr. Berkő Pétert az „Edelény Díszpolgára” kitüntető címben a város képviselő-testülete, amelyhez város lakossága nevében gratulálnak.

Polgármester a kitüntetést átadja Dr.Berkő Péter úrnak.

Dr.Berkő Péter elmondja, hogy meg van lepődve, pedig tartott már sok beszédet és előadást ezek előtt is, de ez a mostani alkalom megremegteti a hangját. Úgy gondolja, nem biztos, hogy méltó a kitüntetésre, de ha így gondolták, ezt ő végtelenül nagy hálával és köszönettel fogadja. Szólt arról, hogy 18 évig lakott Edelényben, 19 éves korában költöztek el, s köszöni, hogy polgármester úr megemlíttette, hogy köztisztviselőként álló szüleivel együtt Miskolcra költözött.

Azóta 46 év telt el, nem kevés idő, de a 46 év elmúltával is azt mondhatja, hogy lélekben, érzelmekben itt maradt Edelényben. Ma is edelényinek vallja magát, ha valaki megkérdezi, hogy hova valósi. Bár Egerben született, ott csak néhány hónapot élt. Nagyon sok emlék köti Edelényhez, ide kötik a tanárai: Joó Vencel, Béres János, Béky Miklós, Lipták Béla, Szűcs Erzsébet, Szigeti Ferenc, Süveges Ferenc, hogy csak egy néhányat említsen. Idekötik az osztálytársai, akik közül sajnos már többen nem élnek. Szívesen említi Béky Miklóst, Tiszolczki Lászlót, Jónyér Andort, Levek Istvánt, Lengyel Istvánt, osztálytársa volt Makovnik Csöpi, Fazekas Mária, Turai Enci, Divinszki Anna, Orosz Edit ebből a városból és többen mások is. Nagyon jó szomszédai voltak. A legtovább Kővári Józsi bácsi lakásában laktak nagyon jó barátságban. Sajnálja, hogy legutóbb már csak a temetésére tudott eljönni. Nagyon jó szomszédai voltak Gazdikék, Vozárék, Malinkóék, Cserepes-Tóthték, de mondhatná tovább. Emlékszik munkatársaira is, - hiszen ahogyan említették a bányában is dolgozott – Magyar Józsi bácsira, Kerekes Andrásra, Pálincás Bercire, Füstler Jenőre és mondhatná a névsort itt is tovább. Emlékszik nagy focimeccsre, kézilabda-meccsre, a focipályán Verebélyi Tiborra, Disire – nevét már nem tudja – Káli Lajosra, Várhelyi Istvánra, a kézilabda-csapatból Diószegire, a kapusra, aztán Simon Péterre, Nagy Zoltánra, Szigeti Ferencre. Ezt is lehetne tovább sorolni. Nagyon sok személynek az emléke köti ide és nagyon szívesen, melegszívvel emlékszik minden nyárra, a véget nem érő, gátnál történő fürdésekre, azokra a korcsolyázásokra, amelyet a kastély melletti Bódva ágon történtek. Emlékszik a Császa-i, Ludmilla-i szüretre, azokra a nagyszerű sátoros lagzikra Vozáréknál, Valluséknál, Turaiéknál, Gazdikéknál. Emlékszik a Dézsi-sarokra, ahonnan fakarusszal indult mindennap a bányába. Emlékszik a II. akna mellett a csilléket szurkáló örökre, hogy meg ne szökjön egy rab, és emlékszik arra a felejthetetlen estére, amikor híre ment, hogy most jönnek a bányázók karbidlámpával, mert 1956. október 24-ét írtak akkor, felejthetetlen ünnepség volt a főtéren a szobornál. Emlékszik Ast Ferenc nagyon bölcs, fegyelemre intő szavaira, hogy el ne kövessenek bármi meggondolatlanságot. Hát a jóslatok be is következtek, emlékszik, amikor az orosz tankok végigsöpörtek Miskolc felől érkezve, hogy a szobort körbevegyék, arra is, hogy ezt megelőzően a paradicsomos üveget halomszámra hordták az akkori járási tanács udvarára, hogy azokból majd molotovkoktél készítsenek a hozzáértők. Egy valakit semmiképp nem szeretne kihagyni, nagy tisztelettel gondol vissza Galkó Lajos bácsira, aki egy hihetetlenül tisztességes, jó szándékú ember volt. Sokan emlékeznek rá, az akkori Alkotmány Tsz. elnöke volt és országgyűlési képviselő. Amikor megtudta, hogy nem vették fel az egyetemre, – pedig a felvételije nagyon jól sikerült, de hát édesapja katonatiszt volt, ebben a minőségében megjárta a Don-kanyart is, ezért származása miatt nem vették fel – megkereste apját és azt mondta, hogy ő ebbe nem törődik bele, és van néhány ismerőse, barátja Pesten, elintézi a dolgot. Ezt követően 2 nap múlva megkapta a minisztertől az értesítést az előfelvételi azzal, hogy egy évet dolgoznia kell, de ha kiérdemli a munkaadójának a javaslatát, akkor automatikusan felvételt nyer. Felvételi vizsga nélkül így vált orvosná és ebben szülein kívül döntő mértékben mindent Galkó Lajos bácsinak köszönhet. Áldja meg az Isten az emlékét.

Sok idő telt el, hosszú utat járt be orvosként és emberként is, ténylegesen kilométerekben is, mert az imént hallottak arról, hogy 68 országban járt, ezek közül 31 országban meghívásokra, európai és világtalálkozásokra, klinikákra, ahol előadásokat tartott, és ahol sok barátot szerzett.

Sok emberrel beszélgetett, sok szépet látott, de egy szomorúságot is meg kell említenie. Azt tapasztalta, hogy az emberek talán minden országban jobban szeretik saját hazájukat, bátrabban vallják magukat hazafinak. Ott a nacionalizmus szó csak a legjobb értelemben a náció szeretete értelmében használják és vallják ezt magukról. Többre becsülik, mint a magyarok az együvé tartozásnak a nemes érzését, ezt táplálják. Büszkébbek a nemzeti hőseikre és jobban ellent tudnak állni a világot homogenizálni akaró globalizmus óriási erejének, a nemzeti értékeket, a nemzet földjét, közvagyonát sokkal jobban becsülik, értékelik. Neki ez nagyon tetszett, nagyon imponált és talán megerősítette a szüleitől hozott igen erős nemzeti elkötelezettségét, amit itt sem szégyell megvallani. Hazafelé a távoli utakról a repülőgépen az ember hajlamos elmélázni, amikor annyira kiszolgáltatottnak érzi magát. A felhők felett járva sokszor gondolt arra, kapott kitűnő állásajánlatokat, gyönyörű helyeken járt, mégis visszahúzta mindig a szíve. Neki egy percig sem volt vitás, hogy haza kell térnie. Sokat gondolkozott azon, hogy mi is tulajdonképpen az egyes emberek hazaszeretetének a tartalma, az, ami mindig visszahúzza őket. A barátok? Bizonyára igen. A család? Természetesen igen. Édesapja sírja, vagy a betegek? Azok a betegek, akiket meggyógyított, vagy akiket nem sikerült meggyógyítani? Azok a betegek, akik nagyon sokszor azt mondták, áldja meg az Isten doktor úr? Vagy azok a történelmi, nemzeti hősök, a magyar kultúrának a kiemelkedő nagyságai, amelyektől hemzseg ez az ország, és akikre nem mernek elég büszkék lenni? Pedig szükség lenne erre. Szükség lenne büszkének lenni a legnagyobb magyar történelmi hősökön kívül a Bartókokra, Kodályokra, a Munkácsyakra. Szükség lenne, hogy még inkább büszkék legyenek Semmelweisre, Szentgyörgyi Albertre, Teller Edére és még sorolhatná. Vagy Pitti Katalinra, Makovecz Imrére, Melokkóra, - lehetne sokáig folytatni, de ne hagyják ki Puskás Öcsit, vagy Balczó Andrást, Egerszegi Krisztinát. Ezekre a megfelelő nemzetbeli honfitársakra más országokban büszkébbek az emberek, sokat emlegetik. Talán jobban kellene szeretniük a magyar nótát is, a cigányzenét, a villányi, badacsonyi, a tokaji bort, a gönci barackot, a szatmári szilvát, sok-sok értéket, amely összeállhat hazaszeretetté, a hazaszeretet tartalmává. Ez az, ami a nemzeti elkötelezettséget adja és ez az, amit úgy gondol nem fölösleges egy fontos nemzeti ünnepen sem emlegetni.

Végtelenül hálás, hogy így döntöttek és őt érdemesnek találták erre a nagyon magas rangú kitüntetésre. Mindig büszkén fogja viselni ezt a címet és még szorosabbra fűzi a kötődését Edelényhez, ahhoz a városhoz, ahol a gyermekéveit élte, ahol a leg-alapvetőbb tudást szerezte meg az általános iskolában, ahol az idős parasztemberek bölcsességét szívta magába, és ahol megtanulta a bányászokkal együtt élve is az ő hihetetlen nehéz munkájukat becsülni.

Őt ez a kitüntetés erősíti, még jobban ideköti, és búcsúzóul mást se tud mondani, mint azt, köszöni, köszöni, köszöni.

Vincze Binaka, az Edelény Televízió főszerkesztője a város lakossága nevében még egyszer gratulál a kitüntetetteknek.

Polgármester a város polgárai nevében megköszöni a nemzeti ünnep alkalmából elismerésben részesültek munkáját, majd ezt követően az ünnepi ülést bezárta.

K.m.f.

Molnár Oszkár
polgármester

Dr.Csiszár Miklós
címetes főjegyző